

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 472/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. M. – G., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 228/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. M. – G. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. augusta 2012 doručená sťažnosť Ing. I. M. – G., Žilina (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 228/2010 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, že *«Dňa 07. 07. 2010 podala... na Okresný súd Košice II „Návrh o zaplatenie 5150,30€ s prísl.“..., pretože K., a. s... neuhradila včas... faktúru č. 2007072.*

Dňa 18. 08. 2010 okresný súd vydal „Platobný rozkaz“ sp. zn. 35 Rob/171/2010-18..., ktorým súd uložil odporcovi, aby sťažovateľke zaplatil sumu 5 150,30 € spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5 150,30 € od 01. 04. 2008 do zaplatenia.

Odporca voči uvedenému platobnému rozkazu podal odpor zo dňa 17. 09. 2010..., ktorý zdôvodnil tým, že odporca dielo nevykonal riadne a včas.

Okresný súd prevzal dňa 20. 10. 2010 podanie: „Podanie na súd – Vyjadrenie na odpor proti platobnému rozkazu“... Mám zato, že okresný súd od 20. 10. 2011 nekonal. Prvé pojednávanie vo veci samej sa uskutočnilo dňa 10. 09. 2011, ale súd vo veci nerozhodol. Na pojednávaní sme navrhli vypočuť svedka p. Ž., pretože on býva v okrese Z., preto súd rozhodol, že bude vypočutý na Okresnom súde Zvolen a účastníci konania sme mali súdu zaslať otázky na uvedeného svedka. Listom: „Podanie na súd – zaslanie otázok na svedka a predloženie listín“ zo dňa 19. 9. 2011... sme súdu zaslali otázky na svedka, ktoré súd prevzal 21. 09. 2011. K vypočutiu svedka J. Ž. došlo až dňa 29. 02. 2012 na Okresnom súde vo Zvolene, čo potvrdzuje „Zápisnica“ zo dňa 29. 02. 2012... ale od uvedeného dňa Okresný súd Košice II nekoná...

Postupom súdu, ako aj jeho nečinnosťou vznikla sťažovateľke značná škoda. Sťažovateľka nemôže disponovať s finančnými prostriedkami vo výške 51 050,30 € s prísl., pretože okresný súd vo veci samej za viac ako rok a štyri mesiace nerozhodol. Uvedené spôsobuje sťažovateľke psychické a zdravotné problémy. Taktiež jej to spôsobuje finančnú ujmu, pretože na zaplatenie svojich odvodov do poisťovni si musela požičať peniaze.».

Sťažovateľka podala predsedovi okresného súdu 6. júna 2011 sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v ktorom vytykala okresnému súdu nečinnosť v jej právnej veci. Predseda okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr. 114/2011

z 13. júla 2011 uviedol, že túto sťažnosť považuje za nedôvodnú, pretože vo veci sa plynulo koná.

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd po prerokovaní veci nálezom rozhodol, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010 porušené, prikázal okresnému súdu v tomto konaní konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Sťažovateľka v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 20. augusta 2012 opakovane namieta, že podľa jej názoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 38 Cb 228/2010 dochádza k zbytočným priet'ahom, čím je porušované jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že svojím uznesením sp. zn. IV. ÚS 530/2011 z 15. decembra 2011 (doručeným sťažovateľke 28. decembra 2011) ústavný súd sťažnosť sťažovateľky z 25. novembra 2011 na porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 228/2010 odmietol ako zjavne neodôvodnenú, pričom svoj výrok odôvodnil krátkou dĺžkou uvedeného konania, ako aj tým, že v postupe okresného súdu nezistil žiadne dlhodobejšie obdobie nečinnosti okresného súdu.

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh, zo svojej rozhodovacej činnosti (spis vedený na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 530/2011), ako aj z informácií okresného súdu ustálil priebeh konania takto:

Sťažovateľka podala na okresnom súde 7. júla 2010 „*Návrh o zaplatenie 5 150,30 € s prísl.*“ proti spoločnosti Košická stavebná spoločnosť, a. s. (ďalej len „odporkyňa“). Okresný súd 18. augusta 2010 vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala odporkyňa 17. septembra 2010 odpor. Dňa 20. októbra 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odporu. Dňa 29. novembra 2010 bola vec preradená do registra Cb. Zákonný sudca 11. mája 2011 nariadil termín pojednávania na 12. september 2011, ktoré bolo po vykonanom dokazovaní odročené na neurčito s tým, že sťažovateľka predloží okresnému súdu otázky na svedka, ktorý bude vypočutý dožiadaným súdom. Dňa 21. septembra 2011 boli okresnému súdu doručené požadované otázky sťažovateľky na svedka, ktoré okresný súd 30. novembra 2011 zaslal odporkyňi na vyjadrenie v lehote 30 dní.

Svedok bol Okresným súdom Zvolen vypočutý 29. februára 2012. Okresný súd uznesením z 8. marca 2012 rozhodol, že do konania na strane odporkyne vstúpi nový účastník Ing. Ján Kotrbanec. Okresnému súdu sa uznesenie z 8. marca 2012 nepodarilo doručiť Ing. Jánovi Kotrbancovi, preto následne zisťoval jeho pobyt. Spis v tejto veci sa nachádza na lehote do 13. septembra 2012.

Zo sťažnosti sťažovateľky aj zo spisu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 530/2011 je zrejmé, že sťažovateľka opakovane žiada o preskúmanie porušenia ňou označených práv v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 38 Cb 228/2010. Opakovaná sťažnosť ústavnému súdu doručená 20. augusta 2012 sa teda týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol. Ústavný súd však prvú sťažnosť sťažovateľky z 25. novembra 2011 odmietol už v rámci jej predbežného prerokovania uznesením sp. zn. IV. ÚS 530/2012 z 15. decembra 2011, t. z. že rozhodoval iba o splnení podmienok konania.

Ani nová sťažnosť sťažovateľky nevyriešila dôvod zjavnej neopodstatnenosti uvedený v uznesení ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 530/2011 z 15. decembra 2011. Konanie

v predmetnej veci od jeho začatia (7. júla 2010) do podania sťažnosti ústavnému súdu (20. augusta 2012) trvá len necelých 25 mesiacov a navyše v ňom, ako vyplýva z už uvedeného stručného prehľadu vykonaných procesných úkonov, okresný súd vykonal niekoľko procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu veci samej.

Ústavný súd preto konštatuje, že opísaný skutkový stav neindikuje podľa jeho názoru možnosť prijatia záveru o takom postupe okresného súdu, z ktorého by bolo možné vyvodzovať vecnú súvislosť s označeným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne napr. III. ÚS 65/2011, I. ÚS 136/2011), resp. jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd nad rámec uvedeného dodáva, že nič nebráni tomu, aby v prípade, ak okresný súd v ďalšom priebehu konania nebude postupovať efektívne a plynulo, sťažovateľka zvážila možnosť opätovného podania sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2012